

delsen »kommer frem« *) til den anden Part forinden eller samtidig med, at Tilbudet eller Svaret kommer til hans Kundskab. — Har Tilbudsgiveren erklæret, at han vil anse den anden Parts Tavshed for Antagelse af Tilbudet, eller fremgaar det i øvrigt af Forholdet, at han ikke venter udtrykkeligt Svar, er den anden Part alligevel pligtig til, saafremt han vil antage Tilbudet, paa Forespørgsel at afgive Erklæring derom. Undlader han dette, er Tilbudet bortfaldet. — Endelig gives følgende, formentlig nye Retsregel: Har nogen i Henvendelse, som ellers vilde være at anse som Tilbud, anvendt Ordene »uden Forbindtlighed«, »uden Obligo« eller lignende Udtryk, anses Henvendelsen alene som *Opfordring til at gøre Tilbud* i Overensstemmelse med dens Indhold. Fremkommer saadant Tilbud inden rimelig Tid fra nogen, som Henvendelsen er rettet til, og maa Modtageren gaa ud fra, at det er fremkaldt ved Henvendelsen, skal han uden ugrundet Ophold give Tilbudsgiveren Meddelelse, hvis han ikke vil antage det. Undlader han dette, anses Tilbudet for antaget. **)

2det Kapitel handler „om Fuldmagt“. ***) Ved den lange Række Bestemmelser, som dette Kapitel omfatter, er bl. a.

*) Jfr. Noten pag. 271. I dette Tilfælde vil det altsaa blive til Løftemodtagerens egen Skade, at han ikke gør sig bekendt med den til ham fremkomne Tilbagekaldelse.

**) Ogsaa Henvendelser fra Handlende og andre Forretningsdrivende i Avertissementer eller Cirkulærer o. l., indeholdende Tilbud om at sælge en Vare eller udføre et Arbejde for en vis Pris o. l., maa anses, ikke som Tilbud, men som „Opfordringer til at gøre Tilbud“. De falder dog udenfor ovenstaaende Bestemmelse.

***) I Overensstemmelse med, hvad ovfr. er anført, haves her alene saadanne Fuldmagter for Øje, der angaar Foretagelsen af Retshandler paa *Formuerettens* Omraade. Udenfor falder altsaa f. Eks. Rettergangsfuldmagt eller Fuldmagt til at afgive Stemme ved politiske eller kommunale Valg. Endvidere falder den saakaldte nødvendige Repræsentation, der ikke hviler paa den repræsenteredes Erklæring til Repræsentanten og Trediemand, men skyldes andre Retsgrunde, udenfor Kapitlets Ramme. Dette gælder saaledes Værgemaal og Kuratel, der har sin Hjemmel i Statens Forsorg for sine Borgere, men ikke skyldes den repræsenteredes Villie. Heller ikke Organer for juridiske Personer er Fuldmægtige i Lovens Forstand.